Najświętszego Serca Pana Jezusa (C)

Tekst Ewangelii (*?k* 15,3-7): Opowiedział im wtedy następującą przypowieść: «Któż z was, gdy ma sto owiec, a zgubi jedną z nich, nie zostawia dziewięćdziesięciu dziewięciu na pustyni i nie idzie za zgubioną, aż ją znajdzie? A gdy ją znajdzie, bierze z radością na ramiona i wraca do domu; sprasza przyjaciół i sąsiadów i mówi im: "Cieszcie się ze mną, bo znalazłem owcę, która mi zginęła". Powiadam wam: Tak samo w niebie większa będzie radość z jednego grzesznika, który się nawraca, niż z dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych, którzy nie potrzebują nawrócenia».

«Cieszcie si? ze mn?, bo znalaz?em owc?, która mi zgin??a»

Rev. D. Pedro IGLESIAS Martínez
(Ripollet, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Od niepamiętnych czasów człowiek "fizycznie" właśnie w sercu umieszcza to, co w nim najlepsze albo najgorsze. Chrystus pokazuje nam swoje serce poranione bliznami naszych grzechów, jako symbol swojej miłości do ludzi. I to z tego serca bierze początek ożywienie i odnowienie dawnej historii, obecnej i przyszłej, w której rozważamy i zaczynamy rozumieć radość Tego, który znajduje, to co utracił.

«Cieszcie się, bo znalazłem owcę, która mi zginęła» (Łk 15,6). Kiedy słuchamy tej przypowieści, zwykle widzimy siebie wśród tych dziewięćdziesięciu dziewięciu sprawiedliwych i patrzymy z dystansem, jak Jezus ofiaruje zbawienie licznym naszym znajomym, którzy są od nas gorsi... To nie tak! Radość Pana Jezusa ma imię i oblicze, moje, twoje, albo drugiego..., wszyscy przez nasze grzechy jesteśmy "zagubionymi owcami". A więc nie dolewajmy oliwy do ognia naszą pychą, sądząc, że jesteśmy już całkiem nawróceni!

W czasach, w których żyjemy, kiedy pojęcie grzechu jest tak bardzo relatywizowane lub negowane, a sakrament pokuty uznawany jest przez niektórych jako coś trudnego, smutnego i przestarzałego, Pan w swojej przypowieści mówi nam o radości. I nie tylko w tym momencie Ewangelii o niej mówi, ale radość przewija się przez całą Dobrą Nowinę. Zacheusz zaprasza Jezusa do domu na posiłek po otrzymaniu przebaczenia (cf. Łk 19,1-9); ojciec marnotrawnego syna przebacza mu i wyprawia ucztę na jego cześć (cf. Łk 15,11-32), a Dobry Pasterz raduje się znajdując tych, którzy zgubili jego drogę.

Święty Josemaría mówił, że człowiek «wart jest tyle, ile warte jest jego serce». Rozważajmy Ewangelię Świętego Łukasza i zastanawiajmy się czy cena, którą posiada etykieta naszego serca, zgadza się z

wartością okupu, jaki wydało Najświętsze Serce Pana Jezusa za każdego z nas.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «I ty człowiecze odkupiony rozważ, kto, jaki i jak wielki jest ten, który zawisł dla ciebie na krzyżu» (Święty Bonawentura)
- «W Sercu Jezusa wyraża się esencja chrześcijaństwa: Miłość, która nas ocala i zachowuje do życia w wieczności Boga» (Benedykt XVI)
- «Ewangelia jest w Jezusie Chrystusie objawieniem miłosierdzia Bożego dla grzeszników. Anioł zwiastuje Józefowi: "Nadasz (Mu) imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów" (Mt 1, 21). To samo można powiedzieć o Eucharystii, sakramencie Odkupienia: "To jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów" (Mt 26, 28).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1846)